

EN BÆREKRAFTIG KLIMA- POLITIKK KREVER ET STERKT FOLKELIG ENGASJEMENT

Fortsatt kan verden unngå en klimakatastrofe, men vi trenger politikere som handler raskere og mer radikalt. Bare et sterkt folkelig klimaengasjement i valget 2013 vil vi kunne få dette på plass.

SVEIN TVEITDAL
TIDLIGERE FN-DIREKTØR, STYRELEDER KLIMAVALG 2013

I et åpent brev til statsminister Jens Stoltenberg ga en rekke norske organisasjoner i februar i år uttrykk for dyp bekymring over klimapolitikken. De krevde rask politisk handling for å forhindre farlige klimaendringer vi nå ser en tydelig begynnelse på. Organisasjonene annonserte at de vil samarbeide om aksjonen «Klimavalg 2013» som vil rette seg mot velgere, politikere og politiske partier.

Klimavalg 2013

Klimameldingen som kom i juni i år viser at selv politikerne i Norge, som surfer på den økonomiske verdenstoppen, ikke er villige til å følge anbefalingene fra FNs klimapanel om hva rike land må gjøre for å begrense oppvarmingen til to grader. Derfor er valget i 2013 nødt til å bli et klimavalg, hvor partier og velgere tar klimautfordringen på alvor, og er klare på hvilke virkemidler og tiltak de vil sette i gang. Per i dag har 35 frivillige organisasjoner stilt seg bak aksjonen.

Klimavalg 2013 stiller følgende krav til den norske klimapolitikken:

«Klimameldingen som kom i juni i år viser at selv politikerne i Norge, som surfer på den økonomiske verdenstoppen, ikke er villige til å følge anbefalingene fra FNs klimapanel.»

- Kutt norske utslipp i tråd med FNs anbefalinger. I følge FNs klimapanel må rike land redusere egne utslipp med mellom 25 og 40 prosent innen 2020, regnet i forhold til 1990. Klimameldingen fører i beste fall til en reduksjon på 10 prosent.
- Begrepet klimarettferdighet må gis konkret innhold. For å få til en nødvendig global avtale må rike land som Norge gå foran med utslippskutt hjemme, og bidra finansielt til både klimatilpasninger, utslippsreduksjoner og utbygging av fornybar energi i fattige land.
- Flere nye grønne arbeidsplasser. God klimapolitikk er god næringspolitikk. Norge må tilrettelegge for nye grønne arbeidsplasser, slik det ble tilrettelagt for etablering av petroleumsindustrien på 1970-tallet.
- Redusert oljeutvinning. Skal global oppvarming begrenses til to grader må store deler av verdens kjente kull og oljeressurser bli liggende uutnyttet. Dette må også gjelde for

Norge. Det må særlig legges begrensninger på utvinning som krever etablering av ny infrastruktur som forutsetter oljeproduksjon frem mot 2050 for å oppnå lønnsomhet.

- Folket er en viktig del av løsningen. Vi kan alle være en del av løsningen på klimakrisa, men det krever at norske politikere gjør det enklere og mer lettvtint å være miljøvennlig. Norske myndigheter må sørge for langt raskere utbygging av kollektivtrafikk og jernbane, og legge til rette for at vanlige folk kan redusere energiforbruk i boligene.

Klimavalg 2013 vil spre informasjon om hvilken klimapolitikk vi trenger, gjennomføre foredragsserier, og aksjonere i alle fylker og større byer gjennom debatter, stands og utfordringer til stortingskandidater og lokalpolitikere om deres standpunkter i klimapolitikken.

VIKTIG SKILLE: Folkeaksjonen mot utbygging av Alta/Kautokeino-vassdraget er blant de viktigste naturvernaksjonene i norgeshistorien. Aksjonene bidro til å sette miljøvern på den politiske dagsorden i en tid uten miljøverndepartement, verneplaner og samisk selvråderett.
Foto: Naturvernforbundet

Oljeindustrien en trussel

En global hovedutfordring som i stor grad gjelder Norge beskrives i augustutgaven av magasinet RollingStone. Under overskriften «Den skremmende matematikken til global oppvarming» skriver forfatter og miljøforkjemper Bill McKibben om hva som skal til for å begrense oppvarmingen til to grader. Den skremmende matematikken ligger i fossilindustriens reserver av kull, olje og gass, som vil gi CO₂-utslipp fem ganger større enn bristepunktet til togradersmålet. Markedsverdien av selskapene som

på oljeindustrien er en trussel mot miljøet og norske arbeidsplasser på sikt, og at mer må satses på utvikling av fornybar industri.

California velger fornybarsamfunnet

I 2006 innførte California en lov om å redusere klimagassutslippene med 80 prosent innen 2050. Lenge kjempet oljeindustrien for å utsette gjennomføringen som til slutt gikk til folkeavstemning. Til tross for iherdig lobbying fra oljeindustrien, som hevdet lovforslaget ville rasere arbeidsplassene i California, avviste

«Aksjon Klimavalg 2013 mener ensidig satsing på oljeindustrien er en trussel mot miljøet og norske arbeidsplasser»

ier disse reservene er på ufattelige 27 trillioner dollar, og er basert på at alt som er lønnsomt skal utvinnes. All begrensning av utvinningstempo vil redusere denne verdien og bekjempes med nebb og klør. Fossilindustrien, som er mye mer handlingsorientert enn regjeringer og individer, fremstilles av McKibben som fiende nummer én for vår sivilisasjons overlevelse. Også i Norge legges det opp til at alle lønnsomme funn av olje- og gass skal tas i bruk. Aksjon Klimavalg 2013 mener ensidig satsing

velgerne med solid flertall deres utsettelsesforslag. Det har også vist seg at veksten i grønne arbeidsplasser har vært tre ganger høyere enn den gjennomsnittlige sysselsettingsveksten i delstaten. Striden i California har avslørt klare motsetninger mellom det å drive oljeindustri på tradisjonelt vis, og nødvendig satsing på reduksjon av klimagasser og fornybar industri. Det er første gang velgerne avgjør direkte i en slik strid. Folkeavstemningen i California gir håp for klimaarbeidet.

Folket med avgjørende rolle

Den britiske kommentatoren George Monbiot sa en gang at det som skal til for å redde verden fra en klimakatastrofe er mer trykk fra toppen, mer trykk fra grasrota og en liten katastrofe i midten. 20 år med internasjonale klimaforhandlinger og feilslått klimapolitikk har vist at uten et sterkt folkelig engasjement vil politikerne gi etter for presset fra fossilindustrien om en uforsvarlig utvinning av kjente fossilressurser. En politikk som sender oss mot en oppvarming på seks grader, og en verden som bare kan beskrives gjennom science fiction. Norske politiske partier, bortsett fra Fremskrittspartiet, sier de støtter en klimapolitikk som begrenser den globale oppvarmingen til to grader. Men de tar ikke konsekvensen av hva som må gjøres for å oppnå dette, til tross for stadig bedre dokumentasjon fra forskerne om hva som må gjøres. Vi trenger folkevalgte som er villige til å handle før det er for sent i klimapolitikken. Klimavalg 2013 ønsker gjennom aksjoner og medvirkning fra flest mulig velgere å mobilisere til et bredest mulig folkelig klimaengasjement for å få dette på plass